

**PLÁN PÉČE O ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÉ ÚZEMÍ -
PŘÍRODNÍ PAMÁTKU
RUDENSKÁ LUČNÍ PRAMENIŠTĚ
2020 – 2029**

OBSAH

1	ZÁKLADNÍ IDENTIFIKAČNÍ A POPISNÉ ÚDAJE O ZCHÚ	3
1.1	ZÁKLADNÍ IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE	3
1.2	ÚDAJE O LOKALIZACI ÚZEMÍ	3
1.3	VYMEZENÍ ÚZEMÍ PODLE SOUČASNÉHO STAVU KATASTRU NEMOVITOSTÍ	4
	ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÉ ÚZEMÍ	4
	OCHRANNÉ PÁSMO	5
1.4	VÝMĚRA ÚZEMÍ A JEHO OCHRANNÉHO PÁSMO	6
1.5	PŘEKRYV ÚZEMÍ S JINÝMI CHRÁNĚNÝMI ÚZEMÍMI	6
1.6	PŘEDMĚT OCHRANY ZCHÚ	6
1.6.1	PŘEDMĚT OCHRANY PODLE ZŘIZOVACÍHO PŘEDPISU	6
2	ROZBOR STAVU ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÉHO ÚZEMÍ S OHLEDEM NA PŘEDMĚT OCHRANY	9
2.1	STRUČNÝ POPIS ÚZEMÍ A CHARAKTERISTIKA JEHO PŘÍRODNÍCH POMĚRŮ	9
2.1.1	GEOLOGIE	9
2.1.2	CHARAKTERISTIKA VEGETACE	10
2.1.3	PŘEHLED ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÝCH DRUHŮ ROSTLIN A ŽIVOČICHŮ	11
2.2	HISTORIE VYUŽÍVÁNÍ ÚZEMÍ A ZÁSADNÍ POZITIVNÍ A NEGATIVNÍ VLIVY LIDSKÉ ČINNOSTI	15
A)	OCHRANA PŘÍRODY	15
B)	LESNÍ HOSPODÁŘSTVÍ	15
C)	ZEMĚDĚLSKÉ HOSPODÁŘENÍ	15
D)	RYBNÍKÁŘSTVÍ	15
E)	MYSLIVOST	15
F)	RYBÁŘSTVÍ	15
G)	REKREACE A SPORT	16
H)	TĚŽBA NEROSTNÝCH SUROVIN	16
I)	JINÉ ZPŮSOBY VYUŽÍVÁNÍ	16
2.3	SOUVISEJÍCÍ PLÁNOVACÍ DOKUMENTY, SPRÁVNÍ ROZHODNUTÍ A PRÁVNÍ PŘEDPISY	16
2.4	SOUČASNÝ STAV ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÉHO ÚZEMÍ A PŘEHLED DÍLČÍCH PLOCH	17
2.4.1	ZÁKLADNÍ ÚDAJE O LESÍCH	17
2.4.2	ZÁKLADNÍ ÚDAJE O VODNÍCH PLOCHÁCH	17
2.4.3	ZÁKLADNÍ ÚDAJE O NELESNÍCH POZEMCÍCH	17
2.5	ZHODNOCENÍ VÝSLEDKŮ PŘEDCHOZÍ PÉČE A DOSAVADNÍCH OCHRANÁŘSKÝCH ZÁSAHŮ DO ÚZEMÍ A ZÁVĚRY PRO DALŠÍ POSTUP	17
2.6	STANOVENÍ PRIORITNÍCH ZÁJMŮ OCHRANY ÚZEMÍ V PŘÍPADĚ JEJICH MOŽNÉ KOLIZE	18
3	PLÁN ZÁSAHŮ A OPATŘENÍ	19
3.1	VÝČET, POPIS A LOKALIZACE PLÁNOVANÝCH ZÁSAHŮ	19
3.1.1	RÁMCOVÉ ZÁSADY PÉČE O ÚZEMÍ NEBO ZÁSADY JEHO JINÉHO VYUŽÍVÁNÍ	19
A)	Péče o lesy	19
B)	Péče o nelesní plochy	19
C)	Péče o nelesní pozemky	20
	Péče o rostliny	21
D)	Péče o živočichy	22
E)	Péče o útvary neživé přírody	22
F)	Zásady jiných způsobů využívání území	22

3.1.2	PODROBNÝ VÝČET NAVRHOVANÝCH ZÁSAHŮ A ČINNOSTÍ V ÚZEMÍ	23
A)	Lesy	23
B)	Nelesní pozemky	23
C)	Ostatní opatření	23
3.2	ZÁSADY HOSPODÁŘSKÉHO NEBO JINÉHO VYUŽÍVÁNÍ OCHRANNÉHO PÁSMA VČETNĚ NÁVRHŮ ZÁSAHŮ A PŘEHLEDU ČINNOSTÍ	24
3.3	ZAMĚŘENÍ A VYZNAČENÍ ÚZEMÍ V TERÉNU	24
3.4	NÁVRHY POTŘEBNÝCH ADMINISTRATIVNĚ-SPRÁVNÍCH OPATŘENÍ V ÚZEMÍ	24
3.5	NÁVRHY NA REGULACI REKREAČNÍHO A SPORTOVNÍHO VYUŽÍVÁNÍ ÚZEMÍ VEŘEJNOSTÍ	24
3.6	NÁVRHY NA VZDĚLÁVACÍ VYUŽITÍ ÚZEMÍ	24
3.7	NÁVRHY NA PRŮZKUM ČI VÝZKUM ÚZEMÍ A MONITORING	24
4	ZÁVĚREČNÉ ÚDAJE	25
4.1	PŘEDPOKLÁDANÉ ORIENTAČNÍ NÁKLADY HRAZENÉ ORGÁNEM OCHRANY PŘÍRODY DLE JEDNOTLIVÝCH ZÁSAHŮ	25
4.2	POUŽITÉ PODKLADY A ZDROJE INFORMACÍ	26
4.3	SEZNAM POUŽÍVANÝCH ZKRATEK	27
4.4	ZPRACOVATEL PLÁNU PÉČE	28
	<u>PŘÍLOHY</u>	<u>29</u>

1 ZÁKLADNÍ IDENTIFIKAČNÍ A POPISNÉ ÚDAJE O ZCHÚ

1.1 ZÁKLADNÍ IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Kód ZCHÚ:

Kategorie: Přírodní památka
IUCN – IV - řízená rezervace

Název: Rudenská luční prameniště

Platný právní předpis nebo rozhodnutí o vyhlášení:

-

1.2 ÚDAJE O LOKALIZACI ÚZEMÍ

Kraj: Karlovarský

Obec s rozšířenou působností: Karlovy Vary

Obec: Vysoká Pec

Katastrální území: Rudné

Příloha: M 1 - Orientační mapa s vyznačením území

1.3 VYMEZENÍ ÚZEMÍ PODLE SOUČASNÉHO STAVU KATASTRU NEMOVITOSTÍ

Údaje ze stránek ČUZK, nahlížení do KN, platné k X. 2019.

ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÉ ÚZEMÍ

Katastrální území: Rudné

p.p.č.	list vlastnictví	Výměra (m ²)	využití	druh pozemku
-69	1	249	zbořeniště	zastavěná plocha a nádvoří
-76	2014	144	zbořeniště	zastavěná plocha a nádvoří
-88	2014	252	zbořeniště	zastavěná plocha a nádvoří
-99	1	126	zbořeniště	zastavěná plocha a nádvoří
-130	1	200	zbořeniště	zastavěná plocha a nádvoří
-131	1	72		zastavěná plocha a nádvoří
-223	1298	173		zastavěná plocha a nádvoří
-233	1	107	zbořeniště	zastavěná plocha a nádvoří
-236	2014	192	zbořeniště	zastavěná plocha a nádvoří
-237	2014	124	zbořeniště	zastavěná plocha a nádvoří
-278	1	61	zbořeniště	zastavěná plocha a nádvoří
648	2014	1385		trvalý travní porost
649	2014	7155		trvalý travní porost
665/1	155	12541	les jiný než hospodářský	lesní pozemek
665/2	2068	24956	les jiný než hospodářský	lesní pozemek
716/1	1	12635		trvalý travní porost
737	1747	162		trvalý travní porost
739/1	2021	16169		trvalý travní porost
739/4	1	19570		trvalý travní porost
764	1	270		trvalý travní porost
773/2	1	4013		trvalý travní porost
812/1	2061	20958		trvalý travní porost
812/2	1298	259		trvalý travní porost
818/1	2021	2753		trvalý travní porost
920/1	2021	35685		trvalý travní porost
1035/1	10002	42196		trvalý travní porost
1046	2014	4999		trvalý travní porost
1047	2014	3381		trvalý travní porost
1049/2	2014	13661		trvalý travní porost
1049/3	2014	3729		trvalý travní porost
1050	1	2789		trvalý travní porost
1051/6	1	502		trvalý travní porost

OCHRANNÉ PÁSMO

Vzhledem k existenci území EVL Rudné, která přesahuje hranice PP, se ochranné pásmo nezřizuje.

Příloha: M 2 - Mapa s vymezením ZCHÚ a pozemky KN

1.4 VÝMĚRA ÚZEMÍ A JEHO OCHRANNÉHO PÁSMA

Druh pozemku	ZCHÚ plocha v ha	OP plocha v ha	Způsob využití pozemku	ZCHÚ plocha v ha
lesní pozemky	3,75			
vodní plochy			zamokřená půda	
			rybník nebo nádrž	
			vodní tok	
trvalé travní porosty	19,227			
orná půda				
ostatní zemědělské pozemky				
ostatní plochy	0,17		neplodná půda	
			ostatní způsoby využití	0+
zastavěné plochy a nádvoří				
plocha celkem	23,15			

1.5 PŘEKRYV ÚZEMÍ S JINÝMI CHRÁNĚNÝMI ÚZEMÍMI

PR Rudenská luční prameniště leží v Evropsky významné lokalitě Rudné.

1.6 PŘEDMĚT OCHRANY ZCHÚ

1.6.1 PŘEDMĚT OCHRANY PODLE ZŘIZOVACÍHO PŘEDPISU

Předmětem ochrany mechová slatiniště, přechodová rašeliniště, vlhké acidofilní luční biotopy a na ně navazující ochrannářsky významné druhy.

A. ekosystémy

název ekosystému	podíl plochy v ZCHÚ (%)	popis ekosystému
NATUROVÉ BIOTOPY, KTERÉ JSOU PŘEDMĚTEM OCHRANY		
T1.2 Horské trojštětové louky ~ 6520 Horské sečené louky	30 %	Tento typ luk zaujímá největší část rozlohy studovaného území. Jedná se nejčastěji o pravidelně kosené louky mimo podmáčený terén pramenných částí potoků. Přestože jsou druhově bohaté,

		jedná se zpravidla o monotónní porosty několika málo druhů.
R2.2 Nevápnitá mechová slatiniště ~ 7140 Přechodová rašeliniště a třasoviště	10 %	Vesměs dobře zachovalá společenstva, jejichž existence je podmíněna vysokou hladinou vody. Bohatě je vyvinuto mechové patro s rašelínky a to až do cca 50% pokryvnosti. Z cévnatých rostlin jsou častěji zastoupeny ostřice, dále klikva nebo suchopýry.
R2.3 Přechodová rašeliniště ~ 7140 Přechodová rašeliniště a třasoviště	3 %	Pěkně zachovalá společenstva jejichž existence je podmíněna vysokou hladinou vody. Hojně jsou zastoupeny nízké ostřice, suchopýry, přesličky a nezřídka také trávy Společenstva často zarůstají nálety křovin, zejména břízami.

B. druhy

Druhy nejsou předmětem ochrany.

1.8 Předmět ochrany EVL anebo PO, s kterými je ZCHÚ v překryvu

A. typy přírodních stanovišť

kód a název typu přírodního stanoviště	podíl plochy v ZCHÚ (%)	popis biotopu typu přírodního stanoviště
6520 Horské sečené louky	31 %	T1.2 Horské trojštětové louky
91D0 Rašelinný les	35 %	L10.1 Rašelinné březiny L9.2A Rašelinné smrčiny L9.2B Podmáčené smrčiny
7140 Přejchodová rašeliniště a třasoviště	6 %	R2.2 Nevápnitá mechová slatiniště R2.3 Přejchodová rašeliniště

1.9 Cíl ochrany

Zachování a zvýšení perspektivy dochovaných stanovišť. Nastavení trvalého optimálního managementu území.

2 ROZBOR STAVU ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÉHO ÚZEMÍ S OHLEDEM NA PŘEDMĚT OCHRANY

2.1 STRUČNÝ POPIS ÚZEMÍ A CHARAKTERISTIKA JEHO PŘÍRODNÍCH POMĚRŮ

Lokalita se nachází cca severně od okraje intravilánu obce Rudné, v nadmořské výšce 755 – 785 m. n. m.. Navržená přírodní památka je rozdělena do tří segmentů v rozestupech cca 250 – 300 m, které představují reprezentativní část bezlesí EVL Rudné.

Pedologie

Konkrétně v navrhované evropsky významné lokalitě jsou převládajícím půdním typem podzoly kambické.

Klimatické poměry

Klimaticky (E. Quitt in Tolazs & al. 2007) je studovaná plocha řazena do chladné oblasti CH6. Vybrané klimatické ukazatele zájmového území jsou uvedeny v tabulce 1.

Tab. 1. Vybrané klimatické charakteristiky (Tolazs & al., 2007):

Klimatické charakteristiky	Hodnota
Počet letních dnů	X.30
Počet dnů s průměrnou teplotou 10°C a více	120–140
Počet mrazových dnů	140–160
Počet ledových dnů	50–60
Průměrná teplota v lednu	-3– -4
Průměrná teplota v červenci	15–16
Průměrná teplota v dubnu	4–5
Průměrná teplota v říjnu	6–7
Průměrný počet dnů se srážkami 1 mm a více	120–130
Srážkový úhrn ve vegetačním období	500–600
Srážkový úhrn v zimním období	350–400
Počet dnů se sněhovou pokrývkou	100–120
Počet dnů zamračených	150–160
Počet dnů jasných	40–50

2.1.1 GEOLOGIE

V území evropsky významné lokality je mateční horninou žula, ta vytváří mělké písčité půdy s kyselou reakcí - konkrétně se jedná o granit až granodiorit (s porfyrickou texturou, minerální složení biotit) v jihovýchodní části, granit (s hrubozrnnou texturou, minerální složení biotit) v severozápadní části a granit (středně zrnitý, minerální složení albit, biotit a muskovit) v centrální části. Místy je nezpevněným sedimentem slatina, rašelina a hnilokal kvartérního stáří. Podél Rudenského potoka a jeho přítoků jsou vymapovány nívné nezpevněné sedimenty kvartérního stáří – hlína, písek a štěrk, přecházející do písčito-hlinitého až hlinito-písčitého sedimentu

2.1.2 CHARAKTERISTIKA VEGETACE

Řešené území leží v oreofytiku, ve fytogeografickém okrese 85. Krušné hory (Skalický in Hejný & Slavík 1988).

Z vegetačního pohledu se jedná o pestré mozaiku přírodovědně velmi cenných vodních, mokřadních, lučních a lesních společenstev. Za nejcennější lze v území považovat plochy přechodových rašelinišť nebo nevápnitých mechových slatinišť – na tato společenstva je vázáno nejvíce ohrožených druhů v území – klikva bahenní (*Oxycoccus palustris*), prstnatce (*Dactylorhiza majalis*, *D. fuchsii*), rosnatky (*Drosera rotundifolia*) nebo kozlík dvoudomý (*Valeriana dioica*). Tyto druhy jsou v území poměrně hojné a například v případě prstnatců se jedná o početné populace sčítající na jedné mikrolokalitě až tisícovku exemplářů. Poměrně cenná jsou také společenstva lučních pramenišť se zdrojovkou potoční (*Montia hallii*), která vytváří často velké souvislé porosty. Velmi dobře jsou zachovalá společenstva vlhkých pcháčových luk a tužebníkových lad, která nezřídka na rašeliništní plochy navazují. Významná jsou i lesní společenstva rašelinných a podmáčených smrčín, která jsou v současnosti protkána četnými odvodňovacími kanály.

Při aktuálním inventarizačním průzkumu celého území EVL Rudné bylo ve vegetační sezóně roku 2011 nalezeno celkem 156 taxonů cévnatých rostlin, přičemž z tohoto počtu je 11 druhů vedeno v Černém a červeném seznamu cévnatých rostlin (PROCHÁZKA 2001).

V kategorii silně ohrožených druhů byla zjištěna pouze zdrojovka potoční (*Montia hallii*; §2, C2).

V kategorii ohrožených druhů byly evidovány prha arnika (*Arnica montana*; §3, C3), prstnatec májový (*Dactylorhiza majalis*; §3, C3), rosnatka okrouhlostá (*Drosera rotundifolia*; §2, C3), vachta trojlistá (*Menyanthes trifoliata*; §3, C3), klikva bahenní (*Oxycoccus palustris*; §3, C3), všivec lesní (všivec ladní) (*Pedicularis sylvatica*; §2, C3) a zvonečník černý (*Phyteuma nigrum*; C3).

V kategorii druhů vyžadujících další pozornost byly zaznamenány koprník štetinolistý (*Meum athamanticum*; §3, C4a) a kozlík dvoudomý (*Valeriana dioica*; C4a).

Druhy uvedené v červeném seznamu představují 7,1% druhové rozmanitosti lokality. Tato druhová bohatost na ploše přibližně 440 ha řadí území evropsky významné lokality mezi botanicky a ochránářsky velmi cennou lokalitu Karlovarského kraje.

9 nalezených druhů je zvláště chráněno podle vyhlášky č. 395/1992 Sb. Konkrétně se jedná o zdrojovku potoční (*Montia hallii*; §2, C2), rosnatku okrouhlostou (*Drosera rotundifolia*; §2, C3) a všivec lesní (všivec ladní) (*Pedicularis sylvatica*; §2, C3) v kategorii silně ohrožených druhů, prhu arniku (*Arnica montana*; §3, C3), prstnatec májový (*Dactylorhiza majalis*; §3, C3), prstnatec Fuchsův (*Dactylorhiza fuchsii*; §3, C4a), vachtu trojlistou (*Menyanthes trifoliata*; §3, C3), klikvu bahenní (*Oxycoccus palustris*; §3, C3) a koprník štetinolistý (*Meum athamanticum*; §3, C4a) v kategorii ohrožených druhů.

Z entomologického pohledu je území zajímavé hlavně kolekcí sarančí, v němž lze nalézt všechny druhy pahorkatin a zejména téměř kompletní horskou faunu Krušných hor. Početní jsou rovněž blanokřídlí a motýli, naopak broučičí fauna je poměrně chudá, s výjimkou tesaříků, kde je opět zastoupena většina horských a pohorských druhů regionu.

Na území evropsky významné lokality byl zaznamenán výskyt celkem 40 druhů ptáků. Mezi zjištěnými jsou 2 ohrožené druhy kategorie (EN): bekasina otavní (*Gallinago gallinago*) a včelojed lesní (*Pernis apivorus*), dále pak 3 zranitelné druhy kategorie (VU): jestřáb lesní (*Accipiter gentilis*), krkavec velký (*Corvus corax*) a rorýs obecný (*Apus apus*), a také téměř ohrožený druh (NT): jiríčka obecná (*Delichon urbica*).

Zdejší podmáčené louky poskytují bekasině otavní (*Gallinago gallinago*) dobré životní podmínky. Výskyt včelojeda lesního (*Pernis apivorus*) ve zdejší lokalitě je pouze průlet. Lokalita není jeho hnízdištěm. Oproti tomu jestřáb lesní (*Accipiter gentilis*) má v okolních jehličnatých lesích dobré

hnízdni podmínky. Patrně však mimo tuto lokalitu. Výskyt krkavce velkého (*Corvus corax*) je patrně stejný jako v případě včelojeda lesního. Rorýs obecný (*Apus apus*) se zde vyskytuje pouze za účelem sběru potravy. Jiříčka obecná (*Delichon urbica*) místy hnízdí. Z ornitologického hlediska lze území navrženého chráněného území označit za zajímavé. Podmáčené louky poskytují útočiště řadě druhů.

2.1.3 PŘEHLED ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÝCH DRUHŮ ROSTLIN A ŽIVOČICHŮ

název druhu	aktuální početnost nebo vitalita populace v ZCHÚ	stupeň ohrožení	popis biotopu druhu
<i>Montia hallii</i> zdrojovka potoční	prameniště a navazující potůčky na silně podmáčených místech	SO, C2	lokálně rozsáhlé porosty, jinak vzácně
<i>Drosera rotundifolia</i> rosnatka okrouhlostá	mechová slatiniště	SO, C3	na vhodných místech roztroušeně až hojně
<i>Pedicularis sylvatica</i> všivec lesní (všivec ladní)	na rašeliništi plochy 6	SO, C3	vzácně, do 30 rostlin
<i>Arnica montana</i> prha arnika	smilkové trávníky, kamenné snosy, spíše sušší místa, ale nezřídka i v blízkosti rašelinišť	O, C3	nerovnoměrný výskyt, vzácně až roztroušeně
<i>Dactylorhiza majalis</i> prstnatec májový	na podmáčených místech, nejčastěji přechodová rašeliniště	O, C3	početné populace v řádech stovek až tisícovek jedinců
<i>Dactylorhiza fuchsii</i> prstnatec Fuchsův	na podmáčených místech, především mechová slatiniště	O, C4a	místy velmi hojně
<i>Menyanthes trifoliata</i> vachta trojlistá	mokrý louka pod rašeliništěm v severní části EVL (plocha 6)	O, C3	rozsáhlé porosty
<i>Oxycoccus palustris</i> klikva bahenní	nejčastěji mechová slatiniště	O, C3	na vhodných místech roztroušeně

<i>Meum athamanticum</i> koprník štětínolistý	ve společenstvech horských trojštětových luk	O, C4a	velmi hojně až obecně
<i>Phyteuma nigrum</i> zvonečník černý	součástí společenstev některých trojštětových luk v území	C3	hojně
<i>Valeriana dioica</i> kozlík dvoudomý	rašeliniště	C4a	místy (na vhodných místech) hojně
<i>Potentilla palustris</i> zábělník bahenní	uváděný nález, aktuálně nepotvrzeno	C4a	obvykle na rašelinných místech
<i>Trichius fasciatus</i> zdobenec skvrnitý	roztroušeně, V lokalitě spíše okrajově	O	menší druh zlatohlávka s vazbou na tlející dřevo listnatých stromů; výskyt dospělců je vázaný na červen až srpen, kdy sedají na kvetoucí rostliny
<i>Bombus sp.</i> čmelák	hojně	O	bez zvláštní vazby konkrétně na předmětné území, více druhů
<i>Bombus hortorum</i> čmelák zahradní	nelze objektivně stanovit	O	bez zvláštní vazby konkrétně na předmětné území
<i>Bombus humilis</i> čmelák proměnlivý	nelze objektivně stanovit	O	bez zvláštní vazby konkrétně na předmětné území
<i>Bombus lapidarius</i> čmelák skalní	nelze objektivně stanovit	O	bez zvláštní vazby konkrétně na předmětné území
<i>Bombus lucorum</i> čmelák hajní	nelze objektivně stanovit	O	bez zvláštní vazby konkrétně na předmětné území
<i>Bombus muscorum</i> čmelák mechový	nelze objektivně stanovit	O	bez zvláštní vazby konkrétně na předmětné území
<i>Bombus pratorum</i> čmelák luční	nelze objektivně stanovit	O	bez zvláštní vazby konkrétně na předmětné území
<i>Bombus rupestris</i> pačmelák cizopasý	vzácně, Ojedinělý přelet	SO	bez zvláštní vazby konkrétně na předmětné území; létá v květnu a v červnu po jetelových polích a po okrajích lesa, kde vyhledává hnízda hostitelských čmeláků skalních; samci se vyskytují hojně od srpna na bodlácích
<i>Bombus subterraneus</i> čmelák pruhovaný	nelze objektivně stanovit	O	bez zvláštní vazby konkrétně na předmětné území
<i>Colias palaeno</i> žlutásek borůvkový	jediná samička	SO	druh s vazbou na vřesovištní biotopy
<i>Bufo bufo ropucha</i> obecná	hojná	O	lokalita je součástí areálu jejího výskytu; převážně noční žába

<i>Anguis fragilis</i> slepýš křehký	hojný	SO	upřednostňuje mírně vlhkou krajinu s bohatou přízemní vegetací, jako jsou lužní louky, zahrady, parky apod., vyhýbá se zřejmě jen naprosto bezlesým biotopům a oblastem aridního charakteru; lokalita leží v širokém areálu výskytu
<i>Vipera berus</i> zmije obecná	nehojná	KO	denní druh s vyššími nároky na vlhké a mírně zastíněné prostředí
<i>Zootoca vivipara</i> ještěrka živorodá	hojná	SO	denní druh s vyššími nároky na vlhké a mírně zastíněné prostředí
<i>Gallinago gallinago</i> bekasina otavní	Druh pozorovaný v hnízdním období ve vhodném hnízdním prostředí, 1-3 hnízdící páry	SO, EN	podmáčené louky; obvykle žije na rašeliništích, slatiništích, vlhkých a podmáčených loukách a okrajích rybníků
<i>Saxicola rubetra</i> bramborníček hnědý	Pozorování zpívajícího samce anebo zaslechnutí hlasů souvisejících s hnízděním, 5-10 hnízdící páry	O, LC	k hnízdění vyhledává hlavně vlhké louky; na tahu se vyskytuje i v jiných otevřených krajinách, včetně polí
<i>Accipiter gentilis</i> jestřáb lesní	Druh pozorovaný v hnízdním období ve vhodném hnízdním prostředí,, 0-1 hnízdící pár	O, VU	zaznamenán pouze průlet; obvykle žije skrytým způsobem života v lesích s hustějším porostem a pozorován bývá jen zřídkakdy, za potravou se však občas vydá i do otevřené krajiny
<i>Delichon urbica</i> jiříčka obecná	Druh pozorovaný v hnízdním období ve vhodném hnízdním prostředí,, 20-30 hnízdicích párů	NT	v území místy hnízdí, k životu preferuje otevřené krajiny s nízkou vegetací, zejména pak pastviny, louky a hospodářskou půdu, nejčastěji i blízko nějaké vodní plochy
<i>Corvus corax</i> krkavec velký	Druh pozorovaný v hnízdním období ve vhodném hnízdním prostředí, 0-1 hnízdící pár	O, VU	zřejmě pouze průlet, jinak obývá lesnaté oblasti hornatin a vrchovin, nevyhýbá se ani lesnatým oblastem nížin
<i>Apus apus</i> rorýs obecný	Druh pozorovaný v hnízdním období	O, VU	v lokalitě zřejmě pouze za účelem sběru potravy; žije převážně ve městech a na vesnicích, vzácně i v lesích nebo skalnatých oblastech

<i>Pernis apivorus</i> včelojed lesní	Druh pozorovaný v hnízdním období	SO, EN	zřejmě pouze průlet; obvykle hnízdí v lese a po většinu roku je obtížné jej ve volné přírodě spatřit
<i>Hirundo rustica</i> vlaštovka obecná	Druh pozorovaný v hnízdním období ve vhodném hnízdním prostředí, 10-15 hnízdících párů	O, LC	silně synantropní druh, žije v obydlených kulturních krajinách, zvláště v objektech s chovy hospodářských zvířat, v koloniích i jednotlivě
<i>Crex crex</i> chřástal polní	nelze objektivně stanovit	SO, VU	hlasový projev v oblasti rašeliniště v severní části EVL, také sdělení místního zemědělce o výskytu, druh hnízdící na vlhkých loukách, ale také na loukách s vysokým porostem a na pastvinách

2.2 HISTORIE VYUŽÍVÁNÍ ÚZEMÍ A ZÁSADNÍ POZITIVNÍ A NEGATIVNÍ VLIVY LIDSKÉ ČINNOSTI

A) OCHRANA PŘÍRODY

Péče orgánů ochrany přírody byla dosud minimální. Většina zásahů směřujících do péče (alespoň na nelesních pozemcích) je realizována z agroenvironmentálních programů Ministerstva zemědělství (kosení, pastva zvířat – ovcí, skotu). Vzhledem k tomu, že se jedná (alespoň v případě trojštětových a poháňkových luk) většinou o louky druhově poměrně jednotvárné, je zajištění péče tímto způsobem odpovídající. Zájmy ochrany přírody by měly směřovat do ploch s výskytem většiny ohrožených druhů, kterými jsou rašeliniště a navazující porosty vlhkých a podmáčených luk. Zde by se mělo jednat o drobnější zásahy směřující do posílení a udržení podmáčených biotopů: odstraňování náletových dřevin, kosení podmáčených biotopů (ručně, maximálně lehkou mechanizací), část především mechových rašelinišť ponechat bez zásahu.

Z hlediska lesních porostů by aktivity ochrany přírody měly směřovat k zamezení odvodňování lokality (výstavba přehrádek na odvodňovacích strouhách).

V minulosti bylo v území z prostředků dotačních titulů MŽP prováděno hrazení odvodňovacích kanálů.

B) LESNÍ HOSPODÁŘSTVÍ

Neřeší se.

C) ZEMĚDĚLSKÉ HOSPODAŘENÍ

Oblast, ve které leží Vysoká Pec, nebyla svými podmínkami příznivá pro zemědělství, trvalo tedy velice dlouho, než došlo k jejímu osídlení. Dějiny jak Vyské Pece, tak Rudného jsou poznamenány především hornictvím a hutnictvím. Informace o tom, že by se obyvatelstvo živilo chovem skotu a koz pochází až ze 17. a 18. století. Souvisí to mj. s úpadkem hornictví po třicetileté válce, která donutila místní obyvatele najít si i jiný způsob obživy.

V současné době je většina zásahů směřujících do péče (alespoň na nelesních pozemcích) realizována z agroenvironmentálních programů Ministerstva zemědělství (kosení, pastva zvířat – ovcí, skotu). Vzhledem k tomu, že se jedná (alespoň v případě trojštětových a poháňkových luk) většinou o louky druhově poměrně jednotvárné, je zajištění péče tímto způsobem odpovídající. Jak kosení, tak pastva blokují sukcesí a zvyšují druhovou diverzitu území.

Je třeba zdůraznit, že primární péče o biotopy je na bedrech vlastníků pozemků. Např. na kosení porostů je sice možné poskytnout finanční prostředky, tyto ale bývají nenárokové. Povinnost vlastníka pečovat o pozemky vyplývá i z příslušné zákonné úpravy.

D) RYBNÍKÁŘSTVÍ

Neřeší se.

E) MYSLIVOST

Neřeší se.

F) RYBÁŘSTVÍ

Neřeší se.

G) REKREACE A SPORT

Bez vlivu

H) TĚŽBA NEROSTNÝCH SUROVIN

Bez vlivu

I) JINÉ ZPŮSOBY VYUŽÍVÁNÍ

Bez vlivu

2.3 SOUVISEJÍCÍ PLÁNOVACÍ DOKUMENTY, SPRÁVNÍ ROZHODNUTÍ A PRÁVNÍ PŘEDPISY

Územní plán obce Vysoká Pec

2.4 SOUČASNÝ STAV ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÉHO ÚZEMÍ A PŘEHLED DÍLČÍCH PLOCH

2.4.1 ZÁKLADNÍ ÚDAJE O LESÍCH

Nejsou významnou součástí PP.

2.4.2 ZÁKLADNÍ ÚDAJE O VODNÍCH PLOCHÁCH

Nejsou významnou součástí PP.

2.4.3 ZÁKLADNÍ ÚDAJE O NELESNÍCH POZEMCÍCH

plocha 1	Nevápnité mechové slatiniště s řadou ohrožených druhů: <i>Dactylorhiza fuchsii</i> (hojně v celé podploše), <i>Oxycoccus palustris</i> a <i>Drosera rotundifolia</i> (hojně). Nálety smrku, vzácně i břízy, které by bylo vhodné vyřezávat
plocha 2	Velmi cenná plocha EVL s rozsáhlým nevápnitým mechovým slatiništěm (v nejmokřejších místech), částečně také přechodové rašeliniště. Na sušších místech přechází do smilkových porostů, blíže smrkovému lesu přechází do bezkolencových luk s <i>Vaccinium uliginosum</i> , <i>Eriophorum vaginatum</i> , <i>Nardus stricta</i> , <i>Melampyrum pratense</i> a dalšími druhy. Vzácně i porosty vřesu (<i>Calluna vulgaris</i>). Místy nálety smrku (<i>Picea abies</i>), břízy (<i>Betula pubescens</i> , <i>B. pendula</i>). Výskyt řady vzácných druhů rostlin: <i>Dactylorhiza fuchsii</i> - prakticky po celém rašeliništi v tisícovkách exemplářů, <i>Drosera rotundifolia</i> – hojně, <i>Arnica montana</i> – vzácně při kraji lesa. Dále poháňkové pastviny a horské trojštětové louky (70% z dílčí plochy) v severní části EVL Rudné, východně od hlavní silnice na Přebuz a od zemědělského objektu. Plocha slouží jako pastvina pro ovce. Výskyt běžných druhů těchto typů luk.
plocha 3	Velmi cenná plocha EVL, kterou tvoří více typů biotopů – v horní části to jsou luční prameniště s porosty <i>Montia hallii</i> , na která navazují přechodová rašeliniště (asi z 1/3 až 1/2), hojně vlhké pcháčové louky (spíše ve spodní části, ale také při krajích plochy a v horní části v okolí pramenišť). Ze vzácnějších druhů byly nalezeny <i>Dactylorhiza majalis</i> (velmi hojně) a při krajích <i>Arnica montana</i> .

2.5 ZHODNOCENÍ VÝSLEDKŮ PŘEDCHOZÍ PÉČE A DOSAVADNÍCH OCHRANÁŘSKÝCH ZÁSAHŮ DO ÚZEMÍ A ZÁVĚRY PRO DALŠÍ POSTUP

Na území navrhovaného ZCHÚ byl prováděn management v podobě extenzivního zemědělství, jehož výsledkem je výchozí hodnota území.

2.6 STANOVENÍ PRIORITYNÍCH ZÁJMŮ OCHRANY ÚZEMÍ V PŘÍPADĚ JEJICH MOŽNÉ KOLIZE

Žádná kolize není předpokládána.

3 PLÁN ZÁSAHŮ A OPATŘENÍ

3.1 VÝČET, POPIS A LOKALIZACE PLÁNOVANÝCH ZÁSAHŮ

3.1.1 RÁMCOVÉ ZÁSADY PÉČE O ÚZEMÍ NEBO ZÁSADY JEHO JINÉHO VYUŽÍVÁNÍ

A) PÉČE O LESY

Neřeší se.

B) PÉČE O NELESNÍ PLOCHY

Vzhledem k předmětu ochrany je prioritním zájmem ochrany v území zajištění ochrany těch společenstev, které jsou předmětem ochrany, konkrétně horských trojštětových luk, nevápnitých mechových slatinišť a přechodových rašelinišť. Prioritním zájmem je také zachování vzácných organismů vázaných na tyto biotopy pravidelnou pastvou nebo sečí. Tyto zájmy, spočívající především v potlačování sukcese, jsou vzhledem k charakteru okolní krajiny prioritní a měly by být nadřazeny ochraně organismů pozdějších sukcesních stádií. V MZCHÚ ani v jejím OP nebyly zjištěny druhy takovýchto stanovišť, které by bylo nutné při péči o území upřednostnit. Na dílčích územích s výskytem konkrétních vzácných druhů je navrhován speciální management, který se může lišit od obecné péče o vyjmenované biotopy. Jedná se vždy o maloplošná opatření, která nemůžou ohrozit existenci hlavního předmětu ochrany.

V zanedbaných a silně podmáčených plochách by měl být prováděn management lehkou technikou a v případě pastvy skotu by se plochy s méně stabilním povrchem měly ochránit před sešlapem dobyt看em.

V rámci zachování dlouhodobé je nezbytná spolupráce se stávajícími (místními) zemědělskými subjekty.

Kosení travních porostů

Kosení provádět takovým způsobem, aby docházelo k diferenciaci sezónního vývoje travního porostu na lokalitě (např. část posečená v květnu, část posečená v červnu, část ležící ladem) a dlouhodobě také k rozrůznění druhové skladby rostlin.

Aby docházelo k udržení druhové rozmanitosti bezobratlých, je nutné jim zajistit pro jejich vývoj vzrostlou vegetaci. Z toho důvodu by měla být seč prováděna mimo hlavní vegetační sezónu (tj. mimo červen-září).

Optimální je **seč provádět až po odkvětu**, nejlépe po dozrání a vysypání tobolek. Píci je vhodné před odklizením usušit přímo na místě, aby ze suché biomasy stačila vypadat semena rostlin. Sušením a obracením pokosené hmoty na místě se semena snadněji dostanou do půdy

Dále by bylo ideální **zavést mozaikovitý systém hospodaření**, tzn. seč provádět mozaikovitě, v pásích širokých několik metrů, seč v sousedním pásu načasovat až odroste prvně sekaný porost nebo až další rok. Tzv. živné (neposečené) pásy jsou pásy o šířce jednoho až dvou pokosů sekačky, vzdálenost jednotlivých pásů by neměla být větší než cca 70 m. Tyto živné pásy zůstávají nepokoseny po dobu následujících alespoň dvou měsíců. Jinak řečeno se na louce musí vždy nacházet vzrostlá vegetace ve fázi kvetení (tato slouží k přežití druhům bezobratlých, kteří zde prodělávají svůj vývoj). Poměr posečené části travního porostu k neposečené by měl být zhruba 3:1. Na sušších stanovištích je lépe ponechat spíše větší díl neobhospodařované plochy (tj. až 1/3). Pokud je to možné, měly by být ponechány nesečené plochy větší než 0,5 ha. Některá místa tak mohou zůstat neposečena a sečou se až v příštím roce po vegetační sezóně.

Poznámka k doporučené minimální variantě kosení 1x za 2 roky:

Tento způsob péče je třeba brát jako skutečně výjimečný a nouzový – nepravidelné kosení rozkolísává populační dynamiku, rostliny méně kvetou a mají problém pod dekou stařiny nashromáždit dostatek asimilátů na další sezónu.

Extenzivní řízená pastva

Význam pastva zvířat (především ovcí a koz) tkví zejména v narušení povrchu půdy, mění konkurenční poměry mezi druhy, otvírá volné prostory nutné pro generativní obnovu, odstraňuje přebytečnou biomasu a zabraňuje nežádoucí sukcesi společenstva, obvykle v neprospěch širokolistých mezofilních trav jako je ovsík.

Poměrně podrobný návod na vhodné zatížení pastviny v péči o chráněná území zpracoval HEJCMAN & al. 2002. Pro zatížení pastviny vypracoval základní vzorec, který zohledňuje jak druh zvířete, tak délku pastvy, druh travního porostu a samozřejmě také počet zvířat. Mj. z tohoto vzorce logicky vyplývá, že čím více zvířat bude při pastvě využito, tím kratší dobu by měl být porost vypásán.

Tento vzorec je konkrétně $(PP) \times (PV) / (0,04) \times (\dot{Z}H) \times (DP)$, kde PP = celková plocha travních porostů na celou pastevní sezónu, PV = odhadovaný průměrný výnos sušiny pastviny z 1 ha (u luk typu horských trojštětových luk to je 2000-5000 kg/ha), DP = odhadnutá délka pastevní sezóny ve dnech, ŽH = odhad průměrné živé hmotnosti paseného zvířete (u ovce 60 kg), MP = odhad maximálního počtu zvířat, která mohou být na pastvině pasena celou pastevní sezónu. **Pro plochu přibližně 5 ha je třeba počítat celoročně s maximálním počtem 5 krav nebo 40 ovcí**, při kratší době se tento počet samozřejmě zvyšuje.

Množství pasoucích se zvířat a dobu (a období) pastvy je proto třeba volit s ohledem na současné poznatky o vhodnosti pastvy a na základě konkrétních specifik (pastevec je ochoten pást delší dobu apod.).

HEJCMAN & al. (2002) a dále JERSÁKOVÁ & KINDLMANN (2004) uvádějí, že se mylně uvažuje o extenzivní pastvě jako o vhodném způsobu péče – extenzivní pastva vede z dlouhodobého hlediska k silnému zaplevelení málo chutnými pastevními plevelely, nízké estetické hodnotě udržovaných pozemků nebo k selektivnímu vyžírání v dané době nejchutnějších druhů a dále uvádějí, že pastva byla vzhledem k velkému nedostatku píče spíše intenzivní.

Významným posunem v názoru na realizaci pastvy je sečení nedopasků hojně doporučované v práci HÁKOVÁ & kol. 2004. Podle Pavlů, Čihákové a Mládka (in MLÁDEK & kol. 2006) **je plošné sečení nedopasků** (pokud jejich podíl v porostu nepřesahuje 30 %) **nevhodné**, protože jsou nebytné pro přežití řady druhů rostlin, hmyzu, ale i hnízdění ptáků (např. skřivan polní, linduška luční).

Kombinace péče

Podle možností je možné, v některých případech i vhodné, alternativy péče kombinovat. Např. kosení doplněné v pozdější době pastvou s ponecháním nedopasků (příp. vzhledem k úživnější jarní pastvě naopak) nebo zimní vypalování spojené s mozaikovitou sečí v letním období.

Doporučení kombinace sečení a pastvy uvádí i JERSÁKOVÁ & KINDLMANN (2004) v případě péče o orchidejová stanoviště. Důvodem je zamezení degradace výchozího typu společenstva, udržení struktury vegetace a dodání potřebných živin (pastva vytváří společenstva odolná vůči okusu a sešlapu, kosení odnímá množství živin a umožňuje dostatečnou tvorbu zásobních látek). Pastva nemusí na posečení stanoviště navazovat každoročně, ale může být prováděna v určitých intervalech. Jinou alternativou je náhrada sečení pastvou ve vybraných letech.

Redukce keřů

Z hlediska ochrany přírody je optimální kácet mimo vegetační sezónu (konec října až začátek března). Z hlediska účinku na listnaté dřeviny je však nejlépe kácet na sklonku vegetace před začátkem stahování asimilátů do kořenů (tedy v srpnu až začátkem září). Interval kontroly dřevin je velmi různorodý (2-10 let) podle vlhkostních poměrů a typu obhospodařování stanoviště. Je žádoucí zachovat na stanovištích část keřů a stromů.

PÉČE O ROSTLINY

Vzhledem k charakteru chráněných stanovišť lze říci, že navrhované zásahy budou prospěšné pro zájmové druhy. Realizace plánu péče tedy neohrozí, ale naopak zlepší podmínky, xerothermních druhů organismů (viz kap. 2.1 Stručný popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů). Management je navržen tak, aby byla nejen zachována, ale aby se mohla zvýšit diverzita stanovišť.

Případný specifický management některých druhů druhů vstavačovitých uvádějí Jerskáková & Kindlmann (2004).

V případě vstavače májového (*Dactylorhiza majalis*) je tento druh částečně rezistentní vůči absenci kosení a zastínění okolní vegetací. Proto úspěšně přežil období intenzifikace zemědělství a nyní je jedním z nejhojnějších druhů vstavačovitých u nás. V evropsky významné lokalitě se jeho výskyt soustřeďuje na plochy převážně přechodových rašelinišť a vlhkých pcháčovských luk. V prvním případě management není nezbytný – plocvhy přechodových rašelinišť jsou obvykle dostatečně stabilní a v případě, kdy nedojde k ohrožení samotného přechodového rašeliniště, neměl by být na svém výskytu ohrožen ani prstnatec májový. V případě vlhkých luk odpovídá péče principům, jaké byly zmíněny u vlhkých pcháčovských luk – tedy pravidelná seč 1 – 2x ročně, první seč provést nejdříve v červenci,

druhou v září. V případě jedné seče provést kosení až v pozdním období, tedy v srpnu až v září. Použití hospodářských zvířat ani těžké techniky se v těchto typech společenstev nedoporučuje

Vstavač Fuchsův (*Dactylorhiza fuchsii*) byl v největším procentu případů pozorován v místech mechových slatinišť. Největší ohrožení zde vyplývá z ohrožení samotného biotopu, nezbytné je odstraňování náletových dřevin, nedolesňovat lesní světliny, mokřady.

D) PÉČE O ŽIVOČICHY

V případě kosení provádět seč mozaikovitou, v pásích širokých několik metrů, seč v sousedním pásu načasovat až odroste prvně sekaný porost nebo až další rok. Dále viz Konvička, Beneš a Sádlo: Poznámky k managementu stanovišť a ochrana živočichů (in Háková et al. 2004).

Zachovat rozrůzněnost stanovišť – luční porosty, jednotlivé keře a skupinky křovin.

Žlutásek borůvkový žije pouze v pánevních a horských rašeliništích, na kterých roste vlochyně bahenní, která je jedinou živnou rostlinou housenek. Samice klade vajíčka převážně na osluněné keřky vlochyně. Dospělci létají za potravou do okolí rašelinišť na nektaronosné rostliny. Nejzávažnější hrozbou je zazemňování rašelinišť, jejich následné zarůstání dřevinami a sukcese k zapojenému lesu. Takovému vývoji v minulosti bránila přirozená dynamika horských lesů. V důsledku velkoplošných disturbancí (jako polomy, gradace lýkožrouta smrkového) docházelo k ucpávání koryt horských potoků, k sesuvům atd. Na následně podmáčených plochách vznikala nová ohniska tvorby humolitu.

Péče spočívá v zachování či obnovení přirozeného stavu rašelinišť s vysokou hladinou podzemní vody, otevřenými vodními plochami a řídkým stromovým porostem (druhy vyžadují oslunění). Potravně jsou vázány na dřeviny keřového patra a výskyt kvetoucích rostlin v nejbližším okolí. Opatření pro podporu cílového stavu jsou popsána v péči o rašeliniště.

E) PÉČE O ÚTVARY NEŽIVÉ PŘÍRODY

Neřeší se

F) ZÁSADY JINÝCH ZPŮSOBŮ VYUŽÍVÁNÍ ÚZEMÍ

Pro zachování technických prvků – informační cedule a pruhového značení – je třeba obnova nátěru dřevěných prvků, kontrola a oprava stojanu informační cedule, obnova pruhového značení. V celé soustavě je třeba sledovat stav výpustních objektů.

3.1.2 PODROBNÝ VÝČET NAVRHOVANÝCH ZÁSAHŮ A ČINNOSTÍ V ÚZEMÍ

A) LESY

Neřeší se

B) NELESNÍ POZEMKY

Viz rámcová směrnice a T1.

Příloha: Mapa M3 a Tabulka T 1 - Popis dílčích ploch a objektů na nelesních pozemcích a výčet plánovaných zásahů v nich

C) OSTATNÍ OPATŘENÍ

Viz rámcová směrnice.

3.2 ZÁSADY HOSPODÁŘSKÉHO NEBO JINÉHO VYUŽÍVÁNÍ OCHRANNÉHO PÁSMA VČETNĚ NÁVRHŮ ZÁSAHŮ A PŘEHLEDU ČINNOSTÍ

Dle ochranných podmínek ze zákona. Ponechání v současném stavu, případně, dle potřeby, odstraňovat náletové dřeviny.

3.3 ZAMĚŘENÍ A VYZNAČENÍ ÚZEMÍ V TERÉNU

Území není geodeticky zaměřeno a hranice je třeba v terénu vyznačit předepsaným pruhovým značením na stromech a dřevěných kůlech.

Z důvodu zřetelnosti značení je třeba provést obnovu hraničníků 1x za období platnosti plánu péče a obnovu pruhového značení 2x za dobu platnosti plánu péče.

Označení cedulí – dle zákona se skládá se ze dvou hlavních částí – z tabule se státním znakem a tabule s kategorií a názvem příslušného chráněného území. Není dovoleno měnit velikost písma, nedodržovat nepotisknutelné okraje a měnit šířku cedule. Rozměry dle prováděcí vyhlášky - 170 x 420 mm (státní znak) + 80 x 420 (status území); materiál – smaltovaný plech (kód barvy – viz vyhláška). V případě PP Toto-Karo je vhodnou alternativou i kombinace informační cedule a otisku zákonného značení.

3.4 NÁVRHY POTŘEBNÝCH ADMINISTRATIVNĚ-SPRÁVNÍCH OPATŘENÍ V ÚZEMÍ

Stanoveny návrhem rámcové péče.

3.5 NÁVRHY NA REGULACI REKREAČNÍHO A SPORTOVNÍHO VYUŽÍVÁNÍ ÚZEMÍ VEŘEJNOSTÍ

Nejsou.

3.6 NÁVRHY NA VZDĚLÁVACÍ VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Nejsou.

3.7 NÁVRHY NA PRŮZKUM ČI VÝZKUM ÚZEMÍ A MONITORING

Průzkumy pro potřebu sledování stavu ZCHÚ, aktualizace botanického průzkumu za 5 – 10 let.

4 ZÁVĚREČNÉ ÚDAJE

4.1 PŘEDPOKLÁDANÉ ORIENTAČNÍ NÁKLADY HRAZENÉ ORGÁNEM OCHRANY PŘÍRODY DLE JEDNOTLIVÝCH ZÁSAHŮ

Druh práce a odhad plochy	Náklady za rok (Kč)	Náklady za období platnosti plánu péče
Opakované zásahy		
Výřez dřevin	15 000	150 000
kosení	25 000	250 000
Inventarizační průzkumy	5 000	50 000
Jednorázové zásahy		
Značení, údržba	15 000 + 5 000	20 000
Celkem		470 000

Pozn: V tabulce jsou uvedeny přibližné náklady v rámci kompletní péče o ZCHÚ, a nemusí být přímo hrazeny z fondů orgánu ochrany přírody.

4.2 POUŽITÉ PODKLADY A ZDROJE INFORMACÍ

- Salvia o.s. – sdružení pro ochranu přírody; Centrum humanitní a environmentální vzdělanosti: Návrh plánu péče o PP a EVL Rudné 2012 - 2021
- Stránky Českého zeměměřičského a katastrálního ústavu - <http://nahlizenidokn.cuzk.cz/>
- Geoportál CENIA - <http://www.cenia.cz>
- www.nature.cz
- Czudek T et al. (1972): Geomorfologické členění ČSR. - Studia geogr., 23, Geografický ústav ČSAV, Praha.
- Holub J. et Procházka F. (2000) : Red list of vascular plants of the Czech Republic - 2000. -Preslia, Praha, 72: 187-230.
- Petříček V. [ed.] et al. (1999): Péče o chráněná území. I. Nelesní společenstva. – Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha.
- Skalický V. (1987): Regionálně fytogeografické členění ČSR. - Academia, Praha.
- Zahradnický J., Mackovčín P. (eds.) a kol. (2004): Plzeňsko a Karlovarsko.
- Kubát K., Hrouda L., Chrtek j.jin., Kaplan Z., Kirschner J. et Štěpánek J. /eds./ (2002): Klíč ke květeně České republiky. - 928p., Academia, Praha
- Rybníček K., Balátová-Tuláčková E., Neuhausl R. (1984): Přehled rostlinných společenstev rašelinišť a mokřadních luk Československa. 124 p., Academia, Praha

4.3 SEZNAM POUŽÍVANÝCH ZKRATEK

AOPK ČR – Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky
ZCHÚ – zvláště chráněné území
IUCN - Světový svaz ochrany přírody - The World Conservation Union
ČUZK – Český úřad zeměměřičský a katastrální
KN – katastr nemovitostí
LČR – Lesy české republiky
PP – Přírodní památka
KÚ – krajský úřad
s.p. – státní podnik
ČR - Česká republika
CHOPAV - chráněná oblast přirozené akumulace vod
k.ú. - katastrální území
KN - katastr nemovitostí
KO - kriticky ohrožený druh
LHC - lesní hospodářský celek
LHP - lesní hospodářský plán
ML - mapový list
O - ohrožený druh
OP - ochranné pásmo
OPRL - oblastní plán rozvoje lesa
PR - Přírodní památka
SLT - soubor lesních typů
SMO - státní mapa odvozená
SO - silně ohrožený druh
ZCHÚ - zvláště chráněné území

4.4 ZPRACOVATEL PLÁNU PÉČE

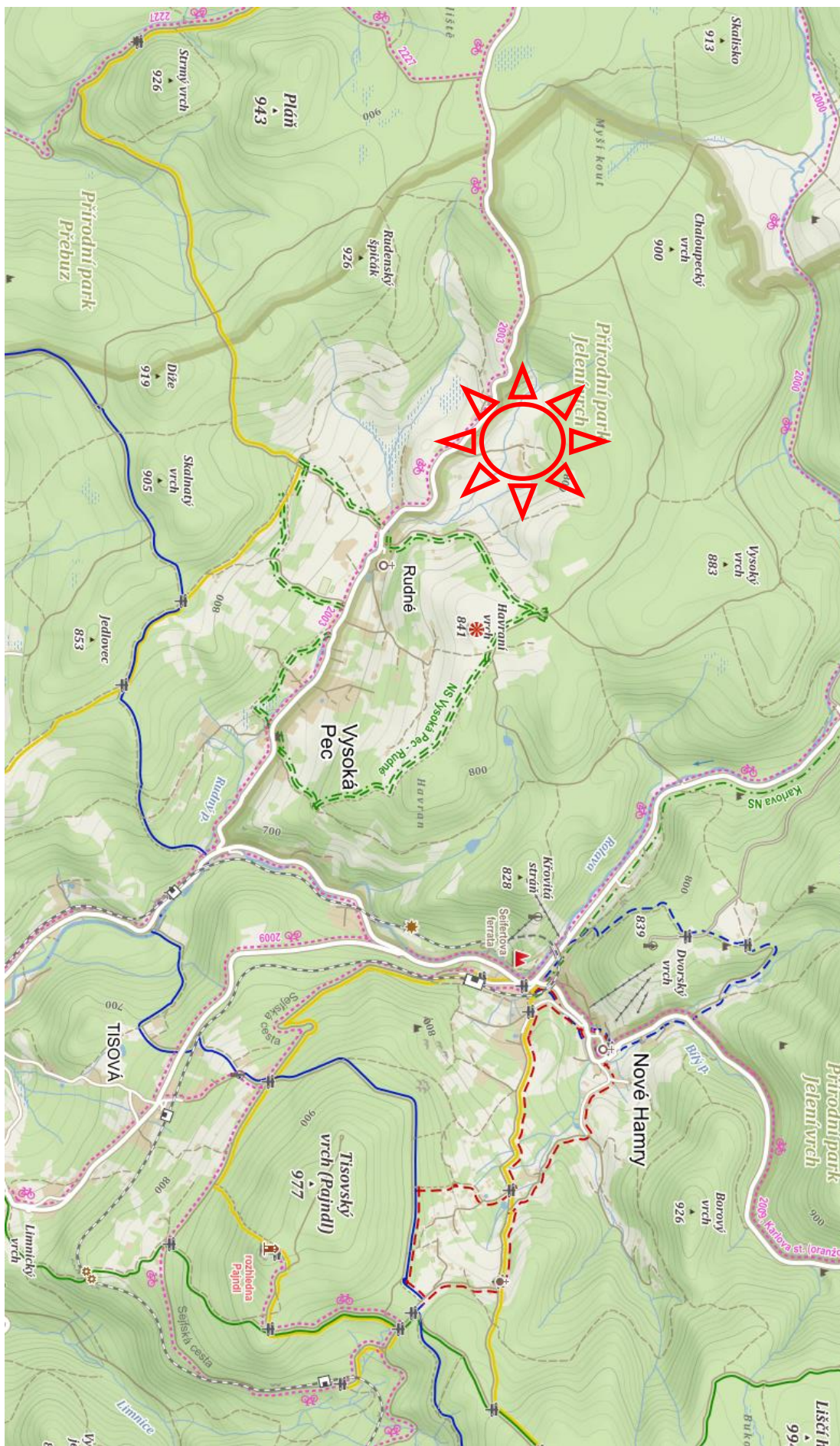
Krajský úřad Karlovarského kraje.

Zpracováno podle vyhlášky o plánech péče č. 64/2011 Sb. a „Osnovy plánu péče o národní přírodní památka, přírodní památka, národní přírodní památka, přírodní památka a jejich ochranná pásma“ vydané Ministerstvem životního prostředí.

PŘÍLOHY

- 1) Příloha M 1 - Orientační mapa s vyznačením území – zdroj <http://www.mapy.cz/>
- 2) Příloha M 2 - Mapa s vymezením ZCHÚ, ochranného pásma a pozemky
- 3) Příloha M 3 – Mapa dílčích částí
- 4) Tabulka T 1 - Popis dílčích ploch a objektů výčet plánovaných zásahů v nich

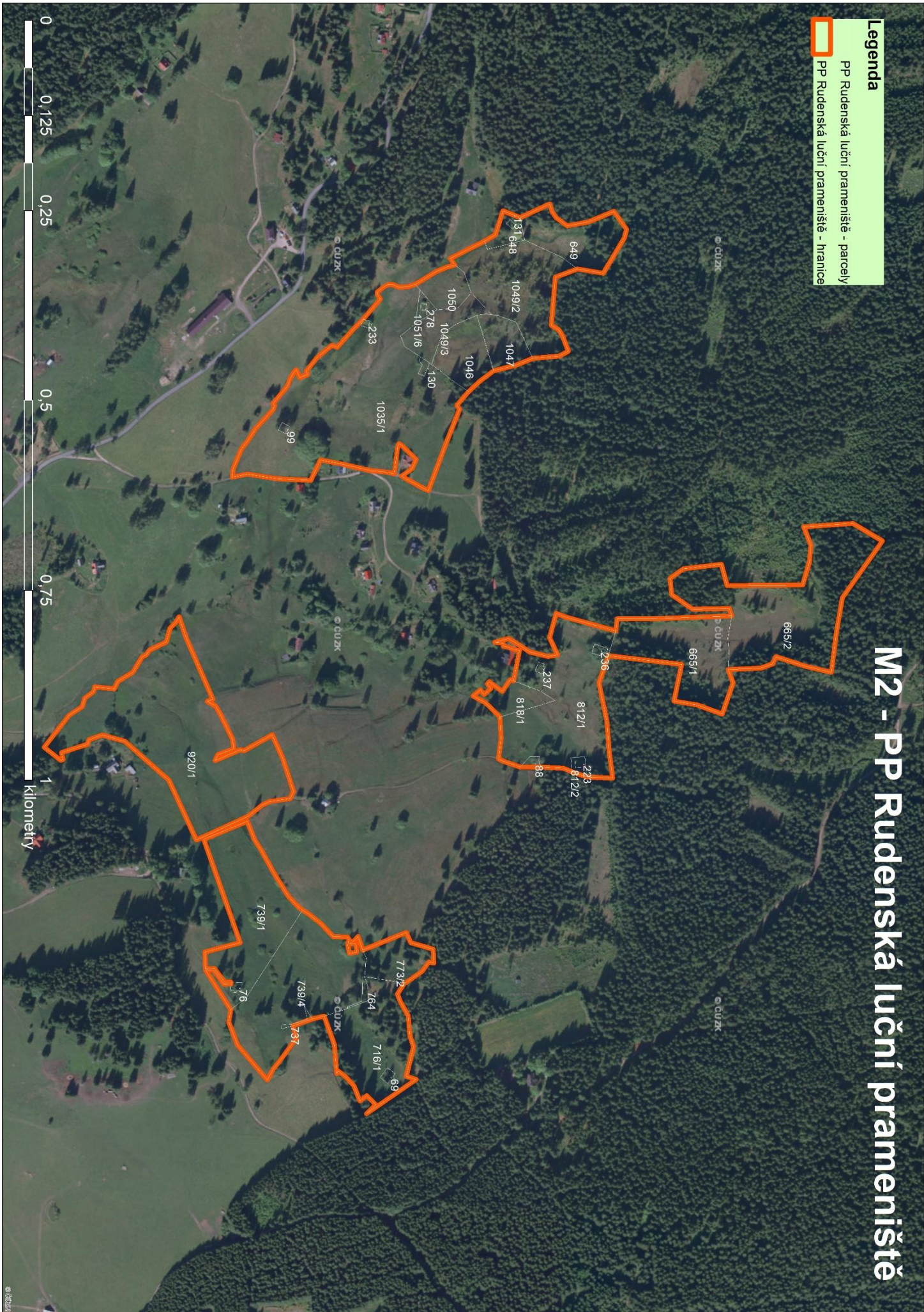
PŘÍLOHA M 1 – ORIENTAČNÍ MAPA S VYZNAČENÍM ZCHÚ

Legenda

- PP Rudenská luční prameniště - parcely
- PP Rudenská luční prameniště - hranice

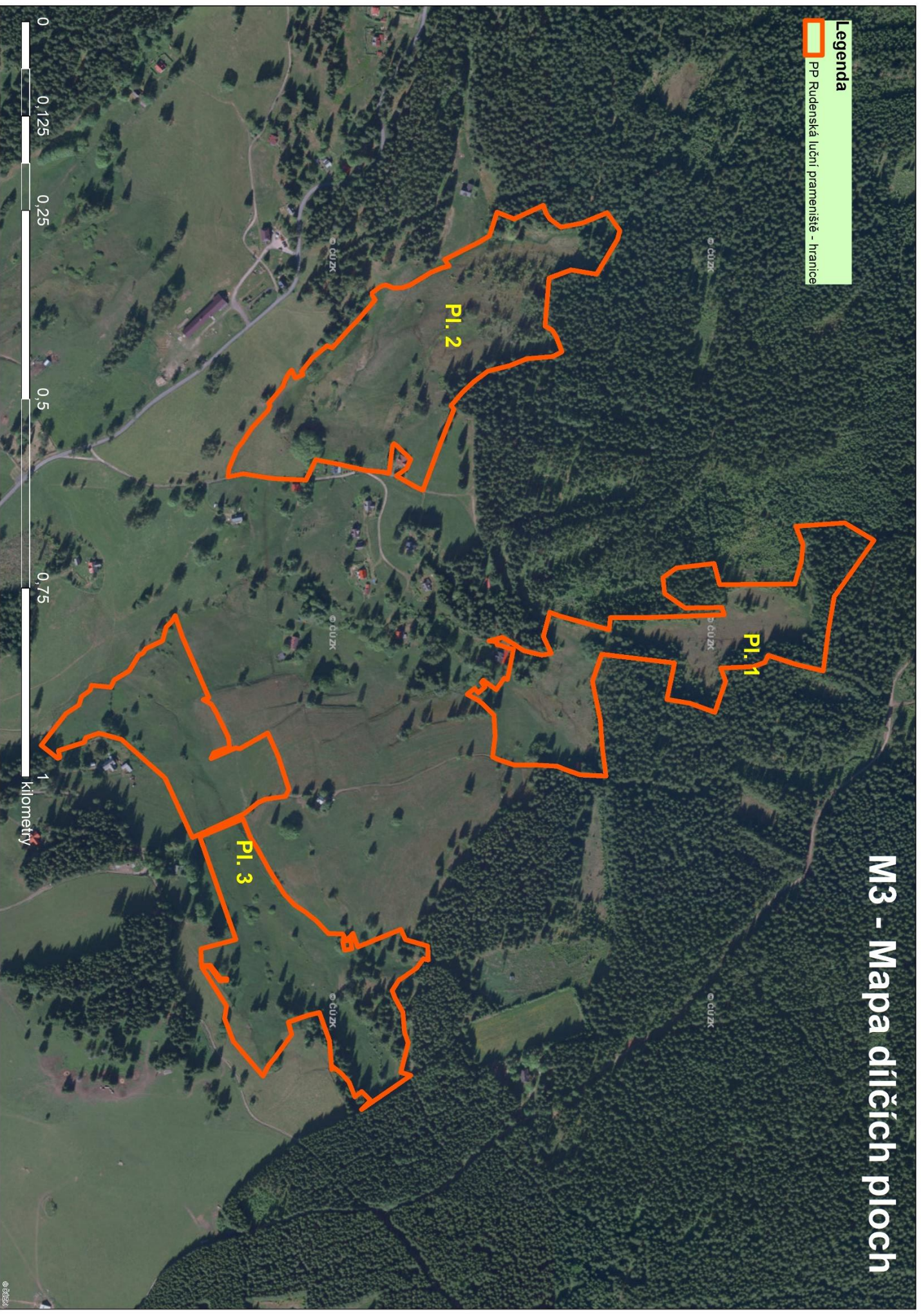
M2 - PP Rudenská luční prameniště

M3 - Mapa dílčích ploch

Legenda

 PP Rudenská luční pramenišťe - hranice

TABULKA T1 - POPIS DÍLČÍCH PLOCH A OBJEKTŮ V ZCHŮ A VÝČET PLÁNOVANÝCH ZÁSAHŮ V NICH

označení plochy nebo objektu	výměra (ha)	stručný popis charakteru plochy nebo objektu a dlouhodobý cíl péče	doporučený zásah	naléhavost	termín provedení	interval provádění
1		severní okraj EVL s mechovými slatiništi a přechodovými rašeliništi – nejjížněji umístěná podplocha navazující na luční enklávy EVL dlouhodobý cíl péče: podpora biotopu mechových slatinišť a přechodových rašelinišť	Bez zásahu	–	–	–
2		severní okraj s mechovými slatiništi a přechodovými rašeliništi – nejseverněji umístěná podplocha navazující na podmáčené a rašelinné smrčiny dlouhodobý cíl péče: podpora biotopu mechových slatinišť a přechodových rašelinišť	vyřezávání náletu smrku a břízy	1	XI-II	jednorázově
		pastvina pro ovce v severní části EVL (u zemědělského objektu) dlouhodobý cíl péče: udržení stávajícího nelesního charakteru, podpora druhově pestrých luk pastvou	<i>pastva</i> v současnosti zemědělské hospodaření - pastva	3*	(V–) ½V–IX (–½X)	celosezónně
3		mozaika biotopů s přechodovými rašeliništi při severovýchodním okraji EVL dlouhodobý cíl péče: udržení stávajícího nelesního charakteru, podpora druhově pestrých luk, ochrana	přechodová rašeliniště a luční prameniště: Bez zásahu	–	–	–
			vlhké a podmáčené louky (spodní část plochy a okrajové části):	2	(½ VII–) VIII–IX (–X)	1x za 3 roky

		biotopů přechodových rašelinišť a lučních pramenišť	kosení (mozaikovitá seč) BEZ POUŽITÍ TĚŽKÉ TECHNIKY A HOSPODÁŘSKÝCH ZVÍŘAT			
--	--	---	--	--	--	--

Stupně naléhavosti jednotlivých zásahů, podle následujícího členění:

- 1. stupeň - zásah naléhavý (nelze odložit, je nutný pro zachování předmětu ochrany),*
- 2. stupeň - zásah vhodný,*
- 3. stupeň - zásah odložitelný,*